

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Orste pro Saline okres, Neb., ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., v Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tynadál, S. D., pro státy South a North Dakota.

Předplatě:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zámlky peněžní děje se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registračním dopise

Oznamujeme-li své přestěhování, udejte adresu i novou adresu.

Dopisy z kruhů členstva ochotně uveřejníme. Musí být stručné, psané bez úmyslu někomu osobně pokážditi a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

ZDRAŽOVÁNÍ ŽIVOTNÍCH POTŘEB

Ceny různých životních potřeb zvýšeny byly v posledních šesti měsících mnohem rychleji, než za dvacet měsíců válkou přivolené obchodní činnosti. Následky četných zdražení povšechného zboží jsou již pociťovány také ve sdrženém životě, ale obchodníci jsou toho náhledu, že vysoké ceny dnešní jsou pouze slabými vzory toho, co přijde — že bude ještě dražší. Předměty, jež spotřebovávají jsou při každodenní potřebě v přítomné době, jsou zhotoveny z materiálů koupených před časem, za cenu značně nižší, než jaké dnes převládají. A jaké ceny ty budou těžko lze dnes již předvídati.

Drívější zvyšování cen nemelo dlouhého života. Všechno povšechné z náhlého stoupnutí poptávky a skončilo opět rovněž s náhlým jím poklesnutím. Když poptávka přezáhla byla uspokojena, skleslo dne tržních cen opět na bývalou úroveň a často ještě hlouběji. Leč dnes existují podobné poměry. Okolnosti jsou naprosto rozdílné od těch, jež známy byly dříve. Když Evropa pustila se do války přestala nejen, produkovat na vlastní svůj účet; ona počala konsumovat veškerou svou zásobu každé užitečné věci a současně odhalovat zásoby celého světa. Spokulace a přebytečné zásoby měly pramálo na svědomí zvýšení cen, jež událo se od srpna 1914.

Oba zjevy ovšem objevily se ve velkých rozměrech, ale spojený jejich vliv na zvyšování cen byl celkem nepatrný, pakliže porovnáme je se skutečnou poptávkou, se skutečnou spotřebou. Spotřebují cí a jejich schopnost vážení Evropy překonává veškerou představu a nelze ji srovnat ani s věcí. Její tak velká, že nestává příležitostí pro velké nahromadění zásob, které by zakončily každé předcházející zvýšení cen v paniku. Nemastný bůh války spotřebovuje vše rychle jakmile jest to produkováno. A další zdražování životních potřeb jest pouze echem jeho volání po další krmí.

Ačkoli může se zdáti směšným mluvit o ekonomickém vyčerpání Spojených Států, jsou autority jež se vyjadřují, že mnohé známky takových poměrů jsou přítomny — při nejmenším aspoň technickým slova smyslu. Zvýšení průměrné ceny osmi předních ocelářských produktů na nejvyšší cenu jaká kdy zaznamenána, provázáno bylo před několika dny zdražením litiny a uhlí. Lidé počínají se tázati, co jest nám platné mít velké zásoby uhlí a železa pod zemí, když nemůžeme je dostat k potřebě do mlýna a sleváren a když tyto nejsou s to udělati ve smyslu tom stejný krok s produkcí. Následky toho skýtají dráhy a továrny, jež jsou nuceny své pracovat dvacet čtyři hodiny denně, ale nemají dostatek materiálu.

Jediná věc, která může se přihoditi za těchto okolností, jest zvýšení cen, jež musí pokračovati. Když není dosti věcí, aby každý byl uspokojen, obvyčejně ten, kdo posá nejvyšší nabídku, dostane co si přeje. Ostatní svět musí se spokojiti s menšími dávkami. A to se také dnes do podrobnosti děje.

Veškerá výroba ocelářské industrie byla již zmluvena pro rok 1917. Poslední zpráva Steel Corporation ve skutečnosti vykazovala úbytek zakázek pro budoucnost, a to ne proto, že by nebylo oběhodu, ale následkem fyzické nemožnosti provésti další oběh za sebe větší ceny.

Pšenice za \$1.68 stojí na nejvyšším stanovisku, jaké kdy skutečná poptávka a dodávka dosáhly od potrvání paniky, která provázela krizi z občanské války. V srpnu, dříve než sklizeň byla šest neděl stará, 30,000,000 bušů čili více než jedna třetina odhadovaného přebytku za rok bylo vyvezeno. Skutečný přebytek od té doby byl zjištěn jako značně nižší, než se odhadovalo při začátku a dnes se přiznává, že máme k očekávání 2 doll. pšenici.

Ceny bavlny za dnešních poměrů poskytlují snad ještě více potrvy k uvažování. Z osmi centů za libru v srpnu 1914, na kteréž úroveň každý v zemi s několika dolary v kapse byl požadován, aby koupil žok bavlny jenom proto, a by jí byl zachráněn před zkázou zboží to vystoupilo v ceně nikdy na trhu nebyvalé, o níž ani nikdo neodvažoval se snít. Dvacet centů za bavlnu, právě jako dva dolary za pšenici zdají se býti dnes možnostmi, jež se nijak nevymykají skutečnosti.

Postup měděného kovu za 13 centů za libru krátce před vykoupením války ku 16 a 17 v srpnu 1914 na 27 a 29 centů v době přítomné není méně okázalejším než přeběh oceli, pšenice a bavlny. A při tom se nesmí zapomenouti, že měď není sama pro sebe základem o nic více, než jsou ostatní podstatné materiály. Právě jako nedostatky pšenice a z toho plynoucí zvýšení cen onoho zboží zahrnuje a podmínuje zdražení mnoha potravinových produktů a zdražení uhlí, železa a oceli, jednáme zdražení velkého počtu předmětů každodenní potřeby, tak také nedostatky a drahotu mědi podmínuje zvýšení cen za mosaz, bronz, drát, a dlouhou řadu jiných užitečných a potřebných věcí.

Zvýšení cen bílého papíru po celém světě, jest dalším zjevem, kterým jest veškerý lid více nebo méně obeznán a nedostatek tohoto materiálu dlužno stopovat zpět až do původního základu. Nedostatek dělných sil v kanadě odkud zasílána do Spojených Států jest větší část dožiny, z níž se papír vyrábí, zvýšila cenu surového materiálu až na dva a tři dolary sáh, což dotýká se cen papíru tak, že tento zdražen velmi — \$3 nebo \$4 na tunu. Zvýšení asi 90 centů v ceně uhlí, jehož používáno jest při výrobě papíru, připočítává další dollar nebo dva ku ceně hotového produktu a když se uváží zvýšení cen ledekka héliého prášku, sodového popela, vazelínu, rosínu a ostatního materiálu, jehož jest třeba při výrobě bílého papíru, pak zdražení času psít od 2.1 do 3.5 centů od početku války není obtížno pochopiti.

Nemastný poptávka Evropy i níž dlužno připočítati zvýšení průměrných vlastních prosperujících tříd, ve skutečnosti obrátí Spojené Státy o všechnu kůži, na té americký lid nepodal tak vysokou nabídku jako Francie a Anglie. Tak velká byla poptávka po tomto materiálu, že když ryzí předmět zruší se tržní následkem spotřeby evropské, vyskytl se oběh s u mělou kůží, který plní mezeru v donacím trhu. A umělý materiál dnes dělá výborne oběhody — u měla kůže jest dnes dražší, než byla právě před válkou. Nedostatek kůže a výrobků z kůže není pouze obmezen na Spojené Státy. Před nějakým časem loď naložená po většině americkou obuví a na její za cíl Jižní Ameriku, rozskála se v Karajském moři. Byla zachráněna britickým parníkem a dovezena do Kapského Města v Jižní Africe. Zde obuv, jež měla státi 83 pár v Jižní Americe, prodána byla ve veřejné dražbě po 85 pár. A aniž jest konec poptávky po kůži z dohledu. Britická vláda nedávno zabavila všechnu kůži ve Spojeném Království, když dokázáno bylo, že Anglie není s to od nikud kůži importovati a že armáda entente budou potřebavati vše bez ohledu na ceny. Jest známo, jak dřevky na příklad v Čechách musí nahraditi obuv, která ostatně tam byla vždy poměrně drahá.

Jedinou věcí, jež dá se o její hojnosti za našich dnů, jsou peníze a to jest pravdou ve stoupajícím

stupni od okamžiku, když orgie stoupání cen započala, navzdor stále se zmenšující kupní ceně dolarů. Od idejí, že bankrot Evropy skončí válku v krátké době, jež byla všeobecně projednávána před dvěma roky, zdá se, že bylo upuštěno. Nikdo dnes již nemluví o takové možnosti. Na místě toho mluví se o ekonomickém vyčerpání, což jest opět zcela něco jiného, ačkoliiv mnoho lidí prohlašuje, že i k této koncepci jest ještě daleko. Zároveň však vzrůstá přesvědčení, že toto ekonomické vyčerpání není pouze obmezeno na válčící národy a že po válce bude zapotřebí mnoho rekonstrukční práce v této zemi právě jako v Evropě.

NEMESIS.

Deera noci, bohyně Nemesis, jak věřili Řekové, trestá velká provinění a drtí zpupnost, aby vše bylo uvedeno na pravou míru. Zobrazovali ji jako pannu s prsoum tváří i s přiznačnými odznaky: bičem, uzdou a mečem a etili jí zvláště v Rhannu v Attice, kde stála její socha, zhotovená z mramorového balvanu, který přý Peršané přivezli s sebou do Marathonu, hodlajíc z něho po vítězství nad Řeky zbudovati pomník.

Leč místo očekávaného vítězství připravil Miltiades Dareiovým vojnám hroznou porážku a pomník v Rhannu byl vhodným symbolem potrestané perské zpupnosti. Oltáře bohyně v Helladě se rozpadly, leč Nemesis zje stále v historii a projevuje se občas velmi určitě. Lze to vysvětliti prostě tím, že velká provinění proti principům svobody, jež převládá v mravním vědomí lidstva a stal se takto činitelem v dějinném vývoji, vzbudí silný odpor ohrožených i sčastlivých a ve svázce posílují vědomí práva odbojnou stranu, a by setrvala v zásepe tak dlouho, až vše bude uvedeno na pravou míru.

Tak stála Nemesis Napoleona, který se zpronevřil tradicím velké revoluce, která ho vyvedla dle výše a chtěl diktovati svoji vůli celé Evropě. V balkánském válece však byli trestající silou hroznou — postíženi Bulharů za to, že po vítězství nad Turky hned počali mlhiviti o balkánské hegemonii na Balkáně v sporu se Srby zpupně odmlhiti snahou stanovené rozhodnutí ruského cara i jeho vystrahou, vřel se zrádně na posavadní spojenec, a kulturními mírem pokorení Bulharští předáci, jakmile vystoupili na druhu protislovanské politiky, odmlhili se slovem a úplatky, prohlašovali přímo, že v meč převládá tatarská příměs krve a v nynější válece již stojí německým panovníkem i zvrhlými vůdci svedený národ bulharský v jedné radě s největším nepřítelem Slovanstva i svým někdyjším náčelníkem proti Rusku, které jej slavně krevi osvobodilo z turecké poroby.

Tento Janusův zlom vyzývá Nemesis po druhé a její trestající loď napráhne se již nad Balkánum. O úpatkovém stáde turecké neminnosti sotva rozehlejí. Osmi Turci, zabojčící jen na nedávdyce výzbyho tureckého plenuce nad jinými nemnoze kulturnější národy je dříve před orem a provolení rozsudku historie bylo dosud zahržováno pouze rovnovostí velmocí a celou spleti diplomatických akcí, jež rozetly meč bynější války.

Nemesis však musí stihnouti také největší viníky strašného proslavení krve ve všech třech dílech starého světa a nebezpečnější útočníky na svobodu národů: Německo a Rakousko-Uhersko. Německá říše zbudována pod prusáckou hegemonií, stala se nebezpečím pro celou Evropu jak o hromným rozvojem své vojenské moci, tak i svou rozpínací a zpujčným, panovačným duchem, jenž zachvatil celý německý národ. Ve znače ovládnouti světem vytvořiti si Němci vlastní filosofii, novou filosofii dějin i zvrátní morálku. Nestálo jim Hegelovo poznání teorie vývoje na dějiny, jež vložil k pojmu absolutního práva státu jak vůči vlastním občanům, tak i vůči jiným národům, nýbrž opojeni vlastní silou, uznali za nejvýhodnější pro sebe přímo princip boje o život. Haeckel roziřil zakony o výběru a dedukci, Janis Darwina

chtěl vysvětliti některé zjevy ze života živočišného, na lidstvo i na dějiny. Na základě descendentní teorie dovozoval, že ve společno-stech lidských jako ve společno-stech živočišných ani práva, ani povinnosti, ani výhody nemohou býti stejné. Nerovnost je zákonem národů. V boji o život přetrvávají jen silnější. Jedině ti mají právo na život, kdož jsou lépe přizpůsobeni. Slabší se vylučují sami sebou a je v povaze věci, že hynou. Tato doktrina nadehla také Nietzsche ke kultu moci a ideálu nadčlověka.

Takto postavena věda do služeb německého imperialismu, a jeho nejlepší theoretikové Treitschke a Lamprecht se svými žáky dokončili vybudování nové filosofie dějin, která hlásá jako faktum, jako právo a jako zákon vymizení malých národů světovou hegemonií německé říše a triumf němečtí. Není divu, že tyto závrtné sny, šířené jako vědecký poznatek, vyznaly německý nacionalismus za uze střízlivé rozvahy a že se ujala myšlenka o zvláštním poslání německého národa na světě, když sám cisář Vilém, zachvěený stejnou manii, pokládá se přímo za zmocněnce božího jako panovník vyvoleného národa. — Při takové náladě německé mysli jevila se válka ovšem jako nutnost, ba jako posvátný prostředek k dosažení velkých cílů, k nimž se německý národ cítil povolán.

Treitschke hlásá stejně jako němečtí militaristé, že velké pokroky lidstva nemohou se uskutečniti bez mečem. Ohněm a mečem chtějí tedy Němci přetvořiti svět dle svých zámyslů a pokoriti jej své zpupné vůli. Leč němečtí theoretikové přehlížejí, že ve společnostech lidských se uplatňuje také morální síla a duše jako vážný činitel, jenž se ve zvráceném světě projevuje. Národové jeví zvláštní životní sílu; potlačeni se opět vzrůstají a domněly odmlhují se odrozuji, jako se odmlhili i náš národ český.

Kulturní národové neumírají v boji o život, pokud sami nenechají vyshnoti zdroj svého života, duševní disciplíny a oddanost k celku, viru ve společný ideál a osobní občanské cnoti, které udržují rodný i státy. Není také pravda, že velké pokroky lidstva mohou se uskutečniti jen mečem. Velkým pokrokem bylo na př. zrušení otroctví, které se až na malé výjimky provedlo pouze pokojně, silou mravního přesvědčení, a podobně zrušeno i nevolnictví selského lidu v evropských státech. Vývoj lidské společnosti vubstě postupuje ve směru svobody, a princip svobody se konečně uplatní také u vyšších tříd národních, jako byl již u skutečném, pokud jde o individua i jednotlivé stavy.

Hrozně spiknutí Němců a jejich spřezčené protí svobodě evropských národů vzbudilo tak velký mravní i fyzický odpor, že mu německá moc neodolá.

Němci hlásajíce právo silnějšího přemožování své síly a ve svém opojení si ani nepřipouštíli myšlenku, že se tato zásada může uplatiti také proti nim. Nyní však již počínají si uvědomovati své přehloubení a slyší kroky Nemesis, zjišují v mravním vědomí na rodu, která drtí též zpupnost Německa i úvode jeho rozpínavost na pravou míru.

Bezprostřední původové bynější války, Rakousko-Uhersko, jež svým složením a svou vnitřní vnejsí politikou je velkým hříchem protí svobodě národů. Z jedenačti národností, jež tvoří marně, pouze Čechové, Slováci a Maďari nalezají se v ní jako celek, k němuž všechny ostatní mají v sousočních státech soukmenovec, a oněm by se chtěly sjednotiti. Proto rakousko-uherská státní úvntřní s velkým uměním prováděli zásadu divide et impera ve prospěch pausujícího živlu německého a od r. 1867 také maďarského, i snažili se všemožně zastaviti novodobý rozvoj národnostního principu, jež by úplné vítězství znamenalo rozbití této nepřirozené slepené říše. Právě proto, že národnostní princip jeví se mu tak nebezpečným, Rakousko-Uhersko se k němu chovalo tak nepřátelsky, že celou rakouskou politiku 19. století možno formulovat jako odpor protí sjednocení a osvobození národů, k němuž se podobné snahy projevují. Tak, když Řekové v letech dvacátých vedvali proti Turkům, na

ležli v rakouské vládě nejdříveho nepřítel a řecká nezávislost byla prohlášena, díky šáslí dnešních spojenců: Ruska, Francie i Anglie. Když v třicátých letech Belgie ne ve vzbouřili proti panství Holanďanů, Rakousko i Prusko byly hotovy potlačit jejich povstání zbraněmi a svobodu Belgie rovněž zachrániti její dnešní spojenci, Anglie a Francie. Celé dějiny osvobození a sjednocení Italie jsou dějiny boje proti Rakousku. Italie je zavázána za své osvobození nejen nadšení a statečností svých synů, ale i ozbrojené součinností Francie a diplomatické podpore Anglie. Zajímavé je, že Rakousko jeví se dlouhou dobu hlavní překážkou sjednocení samého Německa, které se stalo možným teprve po vítězství Pruska nad Rakouskem r. 1866.

Nejprůkřeji však se projevil věčný boj Rakouska proti národnostnímu principu v poměru k balkánským národům a zejména Srbům. Habsburgové, jakmile odrazili Turky a odňali jim území, osídlené Rumuny a Srby, neovhodili je, nýbrž připojili prostě ku své říši, a již tehdy pojali plán, rozšířiti své panství na úkor Turků směrem na Jihovýchod v naději, dostati se k Soluni a k Egejskému moři. Leč štěstí jim neprálo a po něvadě vznikání nových samostatných států na Balkáně tvořilo nové překážky jejich plánu, stávali se Habsburgové úporně protí němu.

Hlavní příčinou neúspěchu Rakouska ve snaze, proniknouti do ústředí Balkánského poloostrova, když z něho postupně byli vytlačováni Turci, jeví se soupeřství Ruska, s nímž se Rakousko setkalo na Balkáně v 18. a 19. století.

Rusko, příbuzné balkánským národům krví a náboženstvím, mělo zde proti Rakousku rozhodnou převahu a balkánská politika obou říší měla přímo opačný ráz. Kdežto Rakousko všemožně se bránilo vznikání nových států, Rusko k němu stejně horlivě na pomáhalo. Rusko také v opaku proti Rakousku nesměřovalo k na býti území na Balkáně, ale za to každé jeho vítězství nad Turky znamenalo bud zrušení nového svobodného státu, nebo rozšíření samostatnosti balkánských zemí. Při tom Rusko ovšem také mělo na mysli šíření svého vlivu, leč bje do očí, že ruské pojmání vlastních zájmů vedlo k osvobození ujarmených národů, kdežto Rakousko vidělo svůj zájem v boji proti každému osvobození.

Vítěznou válkou značně sesilně Srbsko tvořilo mechem přehradu proti německo-rakouskému pndu na Východ a zároveň jevílo přitažlivost pro srbsko-chorvatsko-slovinský kmen v Rakousku-Uhersku. Proto Rakousko-Uhersko spatřovalo svůj nejvážnější zájem ve zrušení samostatnosti srbského království, i vřelo se na Srbsko jako dravec na svou oběť.

Tím však diverzita míra hříchů, páchaných po celé věky na své bodě národu. Mocnosti stádného děje, jež vystoupily ve jméni svobody proti německo-rakouskému ztrořovavacím plánu, vykonají také zle úkol Nemesis.

Po vítězství přimpu svobody a sjednocení národů nemá Rakousko-Uhersko v Evropě místa. Musi padnouti jako nejvyšší troska ka tohoto principu a na troskách jeho žyve svoboda i našemu národu. — K. M. Z. v Českoslovanu.

AKCE ZA OSVOBOZENÍ ČECH NEODVISLOU OD CIZÍCH PENEZ.

Zajímavé věty, jež by i krajané američtí měli si přečísti, čteme v besídce kijevského "Čechoslovana", kde spolupracovník Berousský píše, proč právě Češi musí přispívati na osvobozování akei, vedennou našimi vůdci Masarykem a Duerichem, a praví: "Jako každá politická činnost i práce našich krajanů na západě vyžaduje finanční podpory. Stávalo se, že boháči přátelé našeho národa nabízelí k dispoziaci své čerky, avšak — a na to musíme být hrdí — nabídky takové, třeba byly miněny co nejpříjemněji a skutečně přátelsky, přijímány nebyly. Českoslovanácká akce v cizině vede se vylučně za peníze našich krajanů. Je v tom kus naší síly a neodvislosti. Zvláště obětavými ukázali se býti američtí Slováci, kteří v tomto ohledu neustávají

pozádu za Čechy. Finanční neodvislost našeho vedení imponuje a značně posiluje jeho posel, umožňují vydávání vlastními prostředky "Čechoslovancké Samostatnosti" i "La Nation Tchèque". Profesor Masaryk těší se u našich krajanů plně uctě a důvěře. To se rozumí samo sebou a nie jiného jsem neočekával, avšak upřímná láska, oddanost a důvěra našich lidí k prvnímu českému poslanci, který opustil vlast, aby zahájil otevřený boj proti tisíciletému nepříteli, je tak hluboká, tak bezmezná, že pokládám za nutné tento fakt zvláště zdůrazniti. Vedena jím práce nemije se s úspěchem. Důvody, kterými podporá požadavky čechoslovanckého programu, jsou založeny hluboce filosoficky, logicky promyšleny a v naprostém souladu s dějiny.

Také zde v Americe byly často od nepřátel Čes. Nár. Sdružení čerény výtky, že netřeba na akce sbíratí, že přý by spojenci rádi dali Masarykovi peníze za jeho boj proti Rakousku, a také přý anglické a francouzské noviny zaplatí skvěle za články protirakouské. Ti lidé, kteří tak psali, hádají asi dle své planety, nedověděvce si představit, že dnes někdo může pracovat bez úplatků od některé vlády. Právě tím, že jsme ukázali svou neodvislost, když se jedná o osvobození země českých a slovanských, dokázali jsme, že jsme samostatností hodni a že pro její dosažení jsme schopni oběti. Jen ten národ má právo na svobodu, kdo si ji doveče vydobyl.

DRUHÉ VÝROČÍ ČESKÉ DRUZINY.

Kijevský deník "Kijevljanin" popisuje v 233. čísle ze dne 25. srpna dojemnou a poznačejší oslavu druhého výročí založení naší pýchy a radosti, "České Družiny", oslaveného slavnými hohoslužbami v neděli dne 21. srpna v Michajlovském monastýru v Kijevě.

Zpráva začíná připomenutím, jak v tutéž dobu před dvěma roky v těchto místech shromáždili se nejlepší synové českého národa na Rusi, aby z dobrého vůle, jen vedomím práva a národní povinnosti vedeni, vzali zbraně a šli pomáhat v branném díle k obhájení pravdy, k osvobození národů, k osvobození své vlasti, stejné po robené vlasti. Dva roky bojovali potom a bojují ještě v Hašer a Západním Kraji, věrní původnímu rozhodnutí, prvnímu významu vlastního svědomí.

Dnes jsou Češi dobře zorganizováni v Rusku i na Západě, dnes zabývají se již i prací, směřující k vnitřnímu uspořádání domova, v jehož svobodu, dobytou spojením, jmonovité bratrstvím pomocí ruskou, neobejdně věří. Skromná původně Česká Družina vyrůstla v imobilistický vojenský sbor, skladající se z nádherných střeleckých pluků. Každého týdne do provází Kijev novou setmím ze slovenských dobrovolníků odcházející na frontu posice. Velké státy, spojené národy, vlády svobodných říší, posílají už nyní své představitele národa, jenž až do vojny skryt byl náterem rakouské komunisty, jenž však nyní rozhodně sčítával se svou o trockou hnilostí. — Poplacené rozkazy z rakouské armády, s nově nované "České Družině" v ruských radách, svědčí o strachu Rakouska před Čechy, o strachu, jenž je důsledkem práce původně malé hrdky skromných smelců, ale skutečných velikánů ducha i vůle.

Po dvou letech slavy, naději a nadšení, ale i útrap a sklamaní, nyní již opět překonaných, sešli se Čechové a Slováci ve městech, kde se narodila Česká Družina, aby si připomenli první rozhodnutí, ale i oběti těch, kdož z původních bohatýrů splnili svoji povinnost k porobené vlasti" — až do těch hřídel.

Tasemnice u koroptvi. — I má dých i starých koroptví byly často ve střezech nábožev 3 23 1 em. dlouhé tasemnice, s vlnky skoro kulovitými, velikostí spen dříkové hlavičky. Při tom byly koroptve dvore ve zvrácení a dohře vyperené Jde o Tavnica linia Gezeze, jejíž přítomnost poznatě zve ři neskolí a také není na újau, pozdívateleci zřetny.